

1.	Nazwa kierunku	interdyscyplinarne studia humanistyczne nad środowiskiem
2.	Wydział	Wydział Humanistyczny
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu		Kulturowe znaczenia źródeł energii
Kod modułu		W1-SH-S1-KZZE
Liczba punktów ECTS		2
Język wykładowy		polski
Cel i opis treści kształcenia		Celem modułu jest wprowadzenie studentów w podstawy badań humanistycznych nad energią. Podczas zajęć student dowie się, dlaczego współczesne badania humanistyczne podejmują temat energetyki i jakie znaczenie ma humanistyka oraz nauki społeczne w perspektywie transformacji energetycznej. Realizacja tego założenia oparta będzie na wprowadzeniu studenta w podstawowe zagadnienia związane z kulturowymi znaczeniami źródeł energii: węgla, ropy naftowej, atomu oraz odnawialnych źródeł energii. Zakres tematyczny obejmował będzie podstawowe zagadnienia związane z eksploatacją tych zasobów (historia ich wprowadzenia, rodzaj pracy wykonywanej przy ich wydobyciu i eksploatacji) oraz następstwa społeczno-kulturowe ich wprowadzenia do kultur zachodnich - np. kontrowersje i lęki związane z energią atomową, kultura górnicza i pozycja polityczna górników, obietnice i nadzieje pokładane w energii odnawialnej. Wprowadzenie tych zagadnień ma na celu zbudowanie wśród studentów świadomości i wiedzy na temat kulturowo-społecznych następstw każdej transformacji energetycznej.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu		
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)
01	posiada wiedzę w zakresie społecznych i środowiskowych problemów transformacji energetycznej oraz zna teorie i metodologie badań nad energią.	W02 W05	3 3
02	ma wiedzę o interdyscyplinarności badań humanistycznych nad energią oraz o kształtujących je dyscyplinach naukowych.	W03	2
03	potrafi wyszukiwać i interpretować informację źródłową, a uzyskaną wiedzę wykorzystać w celu przewartościowania obecnych systemów ekonomicznych i kulturowych w ich powiązaniu z gospodarką energetyczną.	U01 U03	3 3
04	posiada zaawansowane umiejętności komunikacyjne i potrafi posługiwać się poznaną terminologią w komunikacji z odbiorcami z grona specjalistycznego oraz niespecjalistycznymi.	U04	2
05	potrafi uczestniczyć w dyskusjach i debatach na temat kulturowych aspektów transformacji energetycznej oraz argumentować w sposób merytoryczny, logiczny i spójny.	U06	1
06	rozumie znaczenie profesjonalnej wiedzy kulturowej i energetycznej dla praktyk życia codziennego, społecznego oraz	K02	2

	naukowego, jest otwarty na nowe idee i technologie energetyczne, skłonny do weryfikowania swojej wiedzy.		
--	--	--	--

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
b02	Zbiór metod problemowych	Wykład konwersatoryjny <i>przekaz treści uwzględniający interakcję ze słuchaczami wykładu; dyskusja związana z wykładem stanowi jeden z jego elementów bądź jest jego kontynuacją</i>
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata <i>wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem</i>
b08	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: peer learning <i>nauka poprzez wymianę wiedzy w grupie/zespole/parze czyli tzw. komórce nauczania (ang. learning cells); rodzaj uczenia się wzajemnie od siebie; podejście skoncentrowane na aktywności studentów z towarzyszeniem NA prowadzącego zajęcia; nauczanie, w ramach którego studenci o podobnym poziomie doświadczenia uczą się od siebie nawzajem</i>

10. Formy prowadzonych zajęć					
Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
C	ćwiczenia	30	zaliczenie	01, 02, 03, 04, 05, 06	b02, b04, b08

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:			
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a02	Przygotowanie do zajęć	Czytanie literatury / analiza materiałów źródłowych <i>czytanie literatury wskazanej w sylabusie; przegląd, porządkowanie, analiza i wybór materiałów źródłowych do wykorzystania w ramach zajęć</i>	Nie
a05	Przygotowanie do zajęć	Wytworzenie/przygotowanie narzędzi, materiałów, dokumentacji niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach <i>opracowanie, przygotowanie i weryfikacja przydatności narzędzi oraz materiałów (np. pomocy, scenariuszy, narzędzi badawczych, aparatury, itd.) do wykorzystania w ramach zajęć lub służących przygotowaniu się do nich</i>	Nie
b01	Konsultowanie programu i organizacji zajęć	Zapoznanie się z zapisami sylabusa <i>przeglądanie zawartości sylabusa i zapoznanie się z treścią jego zapisów</i>	Nie

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.